

Ж ъ т в а.

Житото е вече зрѣло —
Въ класъ се е налѣло,
Съ остри сѣрпи, паламарки
Жънатъ днесъ жътварки

Духне ли вѣтрецъ излеко,
Понесе далеко
Пѣсенъта имъ гласовита,
Сладка и честита!

Златенъ класъ отрѣзанъ лѣга,
Снопъ мома затѣга,
Въ купъ кладе ги друга тамо --
Купъ високъ до рамо! . . .

Шумъ и глѣчка, смѣхъ и пѣсни,
Приказки чудесни
Безъ почивка, безъ умора
Носятъ се въ простора!

Люб. Бобеvски.

Л ѣ т ѣ.

1. Край нивата по обѣдъ.

Тамъ нѣкъждѣ край прѣстарѣлъ столѣтенъ
Горѣхъ, пълни класове главици навѣли и
шушнатъ полюшкани отъ пладнениятъ топѣлъ
вѣтрецъ . . .

Шумятъ отврѣдъ житата буйни и сѣкашъ
пѣсенъ тѣжовна пѣятъ, че врѣме е вече за жѣт-
ва, а стопанина не идва!